

Naar waarheid gelogen

(Tweemol retour)

Komedie in drie bedrijven

door

LUDWIG THOMA

Vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **NAAR WAARHEID GELOGEN-TWEEMOL RETOUR** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LUDWIG THOMA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jacob Oldenkamp - burgervader van Beervliet, voor bekenden ook Kobus
Emma - zijn echtgenote, wel 'n tikkeltje verguld met die status
Monique - hun dochter
Astrid - zus van Jacob, ongehuwd, cynisch, haar broer bovenal adorerend
Kate - zus van Emma, nogal tweeslachtige figuur, mengelmoes van goed en kwaad
Bruno Duif - vrijer van Monique, tevens over het paard getilde houten klaas
Waszink - gemeenteraadslid
Jonkers - gemeenteraadslid
Verduin - gemeenteraadslid
Palland - journaliste van de Beervlietbode

DECOR:

De toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant open doorgang naar de keuken en andere ver-trekken. In rechter korte kant deur naar buiten. In de brede achterwand dubbele terrasdeur. Op 'n grote bühne blijven de personen op het terras zichtbaar, op een kleine hoeft dat niet. En ook het feit, of men gebruik maakt van dubbele deuren of één enkele, al dan niet met glas, is afhankelijk van de plaatselijke mogelijkheden. Wel moet er nog ergens 'n raam zijn, te plaatsen naar eigen goeddunken. Het meubilair en de aankleding van de ruimte kan eveneens naar eigen inzicht, waarbij zij aangetekend, dat 't eerder om 'n tuin- dan om 'n volwaardige woonkamer gaat.

EERSTE BEDRIJF

Astrid zit op de bank, verborgen achter 'n krant, waarboven rook uitkringelt van 'n sigaartje - kan ook sigaret zijn van het merk Time, die uitziet als 'n dun sigaartje - van links opkomend Emma en Monique, met borden, bestek en servetten, dekken tafel.

Kate: *(op van rechts)* En, is Kobus d'r al?

Emma: *(terechtwijzend)* Alsjeblieft Kate, 'n beetje meer respect graag. Hoe vaak heb ik je dat nu al niet gezegd! Mijn man heet Jacob en dat geldt ook voor jou, al ben je duizendmaal z'n zus.

Kate: Bedoe je niet. Ik wilde alleen maar even weten of de burgemeester weer in de schoot van de familie is teruggekeerd.

Emma: Zoals je zelf kunt constateren is hij er nog steeds niet. Maar ik zou, eerlijk gezegd, wel wensen dat hij weerom was.

Astrid: *(laat krant zakken, spottend)* "Wel wensen dat hij weerom was!" Jeetje Emma! Hij is toch zeker niet de wereld uit!

Emma: *(opgewonden)* Ja ja, maar zo'n bezoek aan de minister is toch niet niks.

Astrid: Emma, de minister is toch niet de grote boze wolf! Hij zal je geliefde Jacob heus niet opvreten hoor!

Monique: *(nieuwsgierig)* Zeg mama, wat moet papa dan bij de minister?

Emma: Och, je weet toch, vanwege de aansluiting van ons dorp op de riolering.

Monique: *(geprikeld)* Alweer die stomme riolering!

Astrid: *(spottend)* Al sinds 'n eeuwigheid hoor je hier niets anders meer.

Monique: Mijn Bruno zegt ook, dat daaraan al veel te veel woorden zijn verspild.

Astrid: *(ironisch)* Aha, en jouw Bruno kan 't immers weten, niet waar.

Monique: Hij zegt dat, als hij er iets aan te vertellen had, over de hele kwestie met geen woord meer gerept zou worden.

Astrid: *(spottend, ironisch)* Ja ja, die Bruno van jou.

Monique: Daar hoeft u niet zo minachtend over te doen, want uiteindelijk heeft hij het al geschopt tot tweede secretaris van de partijvoorzitter!

Emma: Ja ja Monique, zo is 't wel goed! Als Jacob nu maar wilde komen.

Astrid: Kennelijk had hij wat langer tijd nodig, dan hij gedacht had, om de minister eens flink z'n mening te vertellen.

Emma: Z'n mening te vertellen? Hoe kom je nu daarbij?

Astrid: In 't dorp wordt toch over niets anders meer gesproken! Gisteravond heeft hij in de Schele Bok immers met veel poeha aangekondigd, dat hij de minister eens flink de levieten zou lezen.

Emma: *(ontzet)* O nee toch! Ogodogod!

Kate: Klopt wat Astrid zegt. Zo heeft Robert 't me gisteravond ook verteld. Als Kobus in de olie is, voelt hij zich immers zo sterk als 'n beer. En als hij dan ook nog met de vuist op tafel slaat, nou, dan weet je 't wel.

Emma: Luister Kate, ik zou 't helemaal niet erg vinden als jij eens 'n handje zou toesteken in de keuken, zodat we tenminste meteen aan tafel kunnen als Jacob komt.

Kate: Ho ho zusje, ben ik soms je dienstbode?

Emma: (*glimlachend, overredend*) Als je er dan toch eenmaal bent...

Kate: (*lachend*) Ja ja, jij weet wel hoe je 't brengen moet. En wat komt er op tafel vandaag?

Emma: Boerenkool met worst. Is Jacob dol op!

Kate: O zo. En dan kan ik 't zeker ook nog in m'n eentje op-knappen.

Emma: Toe nou Kate, dat kun je best. En bovendien staat 't al grotendeels klaar allemaal. Ikzelf ben op dit moment veel te nerveus om er iets van terecht te brengen.

Kate: Oké oké, ik ga zo meteen wel. Maar alleen om 't uit eerste hand te hebben als Kobus, eh, ik bedoel de burgemeester, thuiskomt.

Emma: (*zuchtend*) Als Jacob zich nu maar niet al te zeer heeft laten gaan bij de minister.

Astrid: Kom nou Emma, wat is 'n burgemeester dan anders als de spreekbuis van de gemeenschap? Daarvoor heeft men 'm uiteindelijk toch gekozen, nietwaar.

Kate: En als die spreekbuis dan 'n sirene wordt, kan dat ook nog geen kwaad. Zo zie ik 't!

Emma: (*zuchtend*) Ja ja. Niettemin, als hij zich maar 'n beetje heeft kunnen beheersen.

Astrid: Emma, alsjeblijft, je weet best, dat Jacob al op z'n benen staat te trillen als hij alleen maar door 't ministerie gebeld wordt.

Emma: Och kom Astrid, dan ken jij Jacob nog niet.

Astrid: Ik ken 'm langer dan jij. Ik ben uiteindelijk zijn zus. Vertel mij wat! Die deed 't vroeger op school al in z'n broek voor de leraar.

Monique: Bruno zegt ook, dat papa beter moet nadenken, voordat hij z'n mening ten beste geeft.

Astrid: Waarmee je wilt zeggen dat hij, alvorens z'n mond open te doen, eerst z'n hersens moet gebruiken.

Kate: (*tot Monique*) Gelukkig is niet iedereen zo correct en pedant als jouw Bruno.

Emma: (*geïrriteerd*) Ik weet best, dat jullie 't niet eens zijn met de keuze van Monique, maar zij houdt nu eenmaal van 'm, (*tot Monique*) nietwaar, m'n baby?

Monique: (*knikt, beetje verlegen*) Heel veel zelfs.

Emma: Daarom moet je hem tegenover ook altijd aardig en attent zijn.
Zo'n man vind je niet alle dagen.

Monique: *(knikt)* Zeker mama.

Astrid: *(spottend)* Hem z'n kont na te dragen hoeft ze toch zeker ook niet.
Kom nou!

Kate: Net wat je zegt. Ik heb Robert ook nooit achterna gelopen.

Astrid: Andersom is wat anders. Mij zijn er genoeg nagelopen. Maar ze konden me wat. *(inmiddels is aangeklopt op deur rechts)*

Emma: *(roepend)* Ja, kom d'r maar in! *(terwijl Bruno op komt van rechts, gaat Kate met 'n grimas af via links)*

Bruno: Goedemiddag samen.

Monique: *(gehaast op 'm af, uitbundig handen om z'n nek)* Hallo lieverd!

Bruno: *(altijd met enige verwaandheid, zich nu gepikeerd losmakend)*
Maar Monique, alsjeblijft, toch niet zo meisjes-achtig! Gewoon 'goedemiddag' is in 'n situatie als deze meer dan voldoende.

Astrid: *(vanachter krant)* En goedenavond zou nog correcter zijn. *(laat krant stukje zakken)* Monique, *(bekakt)* je moet 'n beetje beter op de fijne nuances letten.

Bruno: *(op Astrid toe, reikt haar 'n hand, Astrid steekt hem de hare toe)*
Goedemi... eh, goedenavond, geachte mevrouw Astrid. *(wil haar hand kussen)*

Astrid: *(terugtrekkend en afwerend)* Kom zeg, alsjeblijft niet, en mevrouw Astrid is in 'n situatie als deze meer dan voldoende. *(Bruno kijkt hulpzoekend naar Monique)*

Monique: *(verlegen)* Tante Astrid is daar niet zo verzot op.

Astrid: Zeg maar gewoon zoals 't is: niet zo gediend van dat stijf deftige.

Bruno: *(tot Emma, na handkus)* Mijn bijzondere hoogachting, mevrouw Oldenkamp.

Emma: *(laat zich dit graag welgevallen)* Helemaal mijnerzijds meneer Duif. *(vragend en al richting links)* En eh, ik neem aan, dat u zo meteen met ons wilt aanzitten? *(in doorgang roepend)* Kate, nog 'n couvert voor onze bijzondere gast.

Bruno: Neem me niet kwalijk, maar ik moet eigenlijk nog 'n paar telefoontjes vanuit m'n kantoor plegen.

Monique: *(trekt 'n stoel bij)* Toe Bruno, blijf toch, alsjeblijft!

Emma: Wij zouden zeer vereerd zijn.

Bruno: *(neemt plaats, tot Monique)* Is meneer papa nog niet terug?

Emma: *(bezorgd)* Nog steeds niet, nee.

Bruno: Ik zag bij 't gemeentehuis enkele raadsleden staan en had de indruk dat ze op meneer de burgemeester stonden te wachten.

Monique: Heb je met hen gesproken?

Bruno: O nee. Ik doe m'n best om van alle verhalen betreffende deze

onkiese aangelegenheid verschoond te blijven! De mensen doen notabene of de wereldvrede van deze rioleringskwestie afhangt.

Astrid: Vind u 't gek dan? 't Is toch logisch, dat alle inwoners van Beervliet in 't al dan niet doorgaan van de zaak geïnteresseerd zijn.

Bruno: De regering heeft inmiddels toch al beslist, dat het project, wegens het ontbreken van voldoende financiële middelen, naar latere datum verschoven moet worden.

Astrid: In beschaafd Nederlands wil dat zeggen: voor alles is geld voorhanden, maar niet om de onhygiënische toestanden in Beervliet op te heffen.

Emma: *(tot Bruno)* Weet u, mijn schoonzus is altijd in de op-positie.

Astrid: En terecht! 't Is toch godsgeklaagd dat dit hier zowat de enige plaats is, waar men nog op een plank moet gaan zitten met 'n gat erin, terwijl dat overal elders in den lande veel comfortabeler is geregeld. *(zoekt inmiddels naar lucifers voor 'n nieuw sigaartje)* Aan 'n ketting hoeven ze maar te trekken en alles is weg... net zo weg als m'n lucifers... meneer Duif, hebt u misschien 'n vuurtje voor me?

Bruno: *(stijf)* Helaas niet.

Astrid: *(opgestaan en in doorgang links)* Kate, ik zit verlegen om 'n vuurtje voor m'n sigaar! *(weer terug op bank)* Ik heb er in de stad zelfs al een gezien, daarbij hoefde je slechts 'n paneeltje in te drukken en pffft, alles weg. *(Kate inmiddels op met 'n brandende spaander, bevuurt haar, Astrid, aan sigaar trekkend)* Dank je Kate, dank je. Wat zou ik zonder jou moeten beginnen.

Kate: *(met vuur naar Bruno)* Zal ik 't meneer Duif ook 'n beetje heet maken?

Monique: *(onthutst)* Tante Kate, wat doet u nou? U weet toch dat Bruno niet rookt!

Bruno: *(knikt en met pedante klemtoon)* En nooit drinkt!

Kate: *(steekt spaander in 'n vaas met bloemen en af links)* Nou ja, ieder probeert z'n leven zo goed mogelijk te bekorten naar eigen vermogen.

Emma: *(nerveus)* En mijn man komt maar niet en komt maar niet.

Monique: *(handy uit 'n lade tevoorschijn halend)* Zal ik eens proberen of ik papa niet met m'n handy in z'n auto kan bereiken? *(is al bezig achter elkaar dezelfde toets in te drukken)* Staat toch voorgeprogrammeerd.

Astrid: Ja ja, de moderne techniek. Niet eens meer in de auto krijgt 'n mens gelegenheid 'n beetje uit te rusten en bij te komen.

Monique: Hij meldt zich niet.

Emma: *(opgewonden)* O nee, er zal toch niets gebeurd zijn!

Astrid: Och kom, je moet niet meteen 't ergste denken.

Emma: Misschien heeft Jacob zich wel zó opgewonden, dat hij niet eens meer in staat is om auto te rijden!

Astrid: Onzin! Moest natuurlijk even en zit nu in 'n restaurant sanitair te relaxen... gezellig op 'n paneeltje te drukken, dat ons in Beervliet nog steeds wordt onthouden.

Bruno: *(reikt naar handy)* Geef eens, bel ik 't kantoor van de minister. *(krijgt handy, toetst nummer in)* Misschien dat zijn secretaresse iets weet.

Monique: *(tot Bruno)* Staat anders ook al voorgeprogrammeerd.

Emma: *(benauwd)* Of mijn man dat wel zou willen?

Bruno: *(afwerend)* Een formele informatie slechts, komt hij nooit iets van te weten! *(in handy)* Hallo? Met 't ministerie van milieubeleid? U spreekt met Duif... Ja ja, ben ik ook... Precies, z'n tweede secretaris, en u kent me dus...

Emma: *(trots)* Horen jullie dat? Zelfs daar ken men meneer Bruno!

Monique: *(hautain)* Had u dan soms iets anders verwacht?

Bruno: *(tot beiden)* Pssst, als ik u verzoeken mag.... *(in handy)* Nou nee, alleen maar 'n simpele informatie. Kunt u mij misschien vertellen of de minister vandaag 'n onderhoud heeft gehad met de burgemeester van Beervliet... Aha, onderhoud klopt, maar u weet niet precies of 't met de burgemeester van Beervliet was... Zo zo, ja... de minister heeft met 'n hoogrood hoofd z'n kantoor verlaten...?

Astrid: *(spottend)* Met 'n hoogrood hoofd, dat past helemaal niet bij z'n partijkleur.

Bruno: Ik dank u voor uw informatie. *(geeft handy zwijgend terug)*

Emma: *(helemaal buiten zich)* O nee, o nee, de minister heeft met hoogrood hoofd...

Monique: *(ogen vol ontzetting)* ...z'n kantoor verlaten!

Emma: *(in elkaar gezakt)* 't Wordt mij niet goed.

Astrid: *(wuiwt weg)* Ach wat, misschien moest de minister wel even. Ik bedoel, als je alleen maar aan 'n snoertje hoeft te trekken, heb je misschien wel vaker zin om eens te moeten.

Emma: *(opvliegend)* Alsjeblieft Astrid, ik moet je toch wel verzoeken...

Astrid: Hoezo? 'n Minister zal van tijd tot tijd toch ook wel eens moeten moeten!

Monique: Maar toch niet met hoogrood hoofd!

Astrid: *(lachend)* Ligt er maar aan hoeveel haast er bij was.

Emma: *(vertwijfeld)* En dat alles vanwege het stomme idee, Beervliet op de riolering aangesloten te krijgen.

Astrid: Hetgeen inmiddels wel 'n ijdel streven zal zijn geworden. *(trots)* Zeker als Kobus daar eens flink van zich afgesproken heeft!

Emma: *(zuchtend)* Dat vrees ik ook!

Monique: Hoe denk jij erover, Bruno?

Bruno: Ik denk dat meneer je papa z'n mond weer eens te vol heeft

genomen. Ook aan 't geduld van een minister zijn grenzen gesteld.

Astrid: (*ironisch*) Als hij tegen zoiets niet bestand is, had hij niet in de politiek moeten gaan. Uiteindelijk is het 'n goed recht van elke staatsburger, en al zeker van 'n burgemeester, aan z'n gevoelens lucht te mogen geven.

Bruno: (*hoofdschuddend*) Maar als je toch al vantevoren weet dat 't geen doel heeft! Het besluit, om de riolering vooralsnog niet naar hier door te trekken, is immers al bekrachtigd! Dat werd op hoogste niveau besloten! Daar valt niet aan te tornen en al helemaal niet met krachttermen!

Astrid: (*snerend*) O ja, de dikkoppen doen alles precies zoals 't hen zelf 't beste uitkomt en de belastingbetaler rest niets anders dan zich koest te houden. En tot de volgende verkiezingen is al lang weer alles vergeten! Begrijp niet, dat iedereen dat zomaar pikt.

Bruno: (*opgewonden*) Maar waar zouden we met onze gevestigde orde blijven, als elk klein burgemeestertje zomaar...

Astrid: (*onderbrekend*) Kom kom, zo klein is onze Kobus nu ook alweer niet.

Bruno: Ik bedoel dat toch rein figuurlijk en wil alleen maar zeggen, dat men niet kan toestaan, dat burgers de wetten zomaar 'n beetje naar eigen goeddunken interpreteren. Dat zou 'n gevaar voor de democratie betekenen.

Astrid: (*steeds opgewondener*) Democratie? Laat me niet lachen! Die aan 't roer zitten hebben dat woord vanuit hun machts-wellustige instelling al lang vervangen door 'dictatuur'!

Emma: (*tot Astrid*) Alsjeblieft zeg, om zoiets onnozels ga je toch zeker geen ruzie maken!

Astrid: (*fel opgewonden*) Ach zo! Dat wij tot sint juttemis verstoken zullen blijven van 'n voorziening, waarvan 't hele land al sinds vele decennia profiteert, is dus onnozel! (*woest tot Monique*) En die vreemde vogel van jou, die geëxalteerde meneer Duif daar, is ook al flink op weg zich 'n plaats te veroveren in de gelederen van hen, die naar eigen goeddunken met onze belangen sollen en naar wier pijpen wij als gedresseerde beren te dansen hebben!

Bruno: (*stijf en waardig opstaand*) 't Lijkt me beter, om nu maar m'n telefoontjes te gaan afhandelen! (*met buiging tot de aanwezigen*) Het was me een genoegen.

Emma: (*ongelukkig*) Och nee, meneer Duif, doet u ons dat toch niet aan!

Monique: (*bedelend*) Alsjeblieft Bruno, blijf toch! Tante Astrid heeft dat toch niet zo bedoeld!

Bruno: Ik kan nu eenmaal niet verhelen, dat dergelijke uiteenzettingen mij zeer onaangenaam zijn. In mijn positie kan ik 't me niet permitteren

zulke scènes te dulden! (*wil rechts af, Monique haakt bij 'm in, draait zich in de deur nog even om*) Als beambte dien ik de besluiten van mijn meerderen 'n zekere eerbied toe te dragen. En bovendien heb ik ook recht op enige trots. mijn eigen persoon betreffende. (*samen met Monique af*)

Emma: (*verwijtend*) Dankjewel Astrid! Dat heb je nu van je eigen-zinnig optreden!

Astrid: Kobus en ik komen uit 't zelfde nest Emma, we laten ons niet alles welgevallen.

Emma: (*bezorgd*) En als meneer Duif Monique nu eens gewoon in de kou laat staan?

Astrid: (*wegwerpgebaar*) Hou op zeg, alsjeblijft! Aan zo'n grossier in andermans idealen mis je niets! Van dat soort kan Monique er aan elke vinger tien krijgen.

Emma: Maar niemand met zulke carrièremogelijkheden! En jij loopt 'm al te bekritisieren nog voordat hij z'n mond opendoet!

Astrid: (*nors*) Ik moet dat soort aangeklede apen niet, waarvan je haast zou gaan denken, dat ze 'n bezemsteel hebben ingeslikt. Vraag me af wat jullie in die over 't paard getilde doordrammer zien.

Emma: Maar ook jij zult aan de liefde tussen Monique en haar Bruno niets kunnen veranderen.

Astrid: Voor mijn part. Maar nu ik die ingebeelde kwast mijn mening heb gezegd, voel ik me 'n heel stuk beter.

Kate: (*in doorgang*) Kobus komt eraan! (*weer af*)

Emma: De hemel zij dank!

Astrid: Aha, dan zullen we zo meteen meer weten.

Emma: (*op Jacob toesnellend, die opkomt via het terras*) Eindelijk Jacob! Gelukkig!

Jacob: (*haar op beide wangen kussend*) Ja ja, ik ben d'r weer. Blij toe. (*naar Astrid knikkend*) Hallo Astrid!

Astrid: Werd ook tijd dat je kwam. Emma's zenuwen waren er haast met haar vandoor gegaan.

Jacob: (*tevreden in z'n handen wrijvend*) Nou ja, dat hebben we in elk geval weer achter ons. (*om zich heen kijkend*) En waar is Monique?

Emma: Met Bruno mee. Hij heeft haar net afgehaald.

Jacob: (*op Waszink en Jonkers doelend, die nu ook via het terras opkomen*) Ah, kijk Emma, beide heren waren zo vriendelijk om mij bij het gemeentehuis staan op te wachten.

Emma: Wel wel, zeer vriendelijk.

Waszink: (*met lichte buiging*) Dat was voor ons 'n erezaak, mevrouw Oldenkamp. En in mijn hoedanigheid van wethouder, heb ik 't zelfs aangevoeld als 'n verplichting.

Jonkers: (*ijverig*) Wij zouden natuurlijk als eersten willen weten, hoe het er bij de minister is toegegaan. Maar de burgemeester heeft tot nu toe nog geen gelegenheid gehad ons te informeren.

Jacob: (*tot Emma, op beiden doelend*) De heren Waszink en Jonkers eten vanzelfsprekend 'n hapje mee Emma.

Emma: Natuurlijk m'n beste Jacob, zoals je wilt, graag. (*in doorgang links roepend*) Kate, nog twee couverts extra. (*weer terug*) Dan zou ik zeggen, mijne heren, neemt u...

Kate: (*in doorgang*) Psst, Emma! (*Emma komt*) Nog twee extra zei je? (*fluisterend*) Dan halen we 't niet met twee kookworsten.

Emma: Kom kom Kate, voor onze gasten zal er allicht genoeg zijn.

Kate: Had dan toch maar voor goulash gekozen. Met 'n paar koppen water doe je dan wonderen. Maar met worst? (*afgaand*) Ik kan ze moeilijk overdwars snijden, dat is toch geen gezicht.

Emma: (*tot Waszink en Jonkers*) Zoals gezegd, mijne heren, neemt u toch plaats. (*wijst op stoelen*) Onze Stefanie heeft 'n paar vrije dagen en daarom heeft m'n zus Kate 'n handje toegestoken in de keuken.

Waszink: Hé Astrid, hallo, had je niet eens gezien achter die krant.

Astrid: (*schalks*) Zal wel, kleine mensen worden altijd over 't hoofd gezien.

Emma: (*tot de gasten en nogmaals op stoelen duidend*) Wel, heren...

Waszink: (*gaat zitten*) Ja ja, ik ben zo vrij.

Jonkers: (*zet zich*) Kost 't zelfde, nietwaar.

Emma: Blij dat u ons de eer wilt aandoen.

Jacob: (*neemt ook plaats*) Ha, thuis voel ik me nog altijd 't prettigst. Dat gedoe in zo'n grote stad...

Waszink: (*knikt*) Dat is waar. Ik ben ook altijd weer blij als ik thuis ben.

Jonkers: Och, als ik eerlijk ben, voor de afwisseling mag ik wel eens zo'n dagje stad, echt waar.

Waszink: (*meesmuilend*) Ja ja, en insiders weten ook wel waarom.

Emma: (*tot Jacob*) Maar vertel nu toch eens Jacob, hoe is 't gegaan bij de minister? Toch zeker goed, naar we mogen hopen?

Waszink: Wat heeft hij zoal gezegd?

Jonkers: Was hij 'n beetje in de stemming?

Astrid: Kom kom, broertje, we wachten op je bijdrage aan 't journaal.

Jacob: (*zweet van z'n voorhoofd vegend*) Weten jullie ook dat 't warm was vandaag? Vooral in de stad. Daar voel je dat veel beter. Heel warm zelfs.

Astrid: (*dwingend*) Jacob! Lig 'n watercloset in 't verschiet, of blijft 't bij 'n plank met 'n gat?

Jonkers: Precies. Dat is wat ons interesseert!

Jacob: (*benepen, schouders ophalend*) Ik heb aan 't besluit van de

regering helaas niets meer kunnen veranderen.

Waszink: (*kwaad*) Heb ik toch meteen gezegd. Maar naar mij wilde weer niemand luisteren. (*wijst op Jonkers*) En daar zit er ook zo een, die steeds maar geroepen heeft: rustig blijven en afwachten. En nu? Nu hebben ze ons weer genaaid. (*schrikt van zichzelf, tot Emma*) Neem me niet kwalijk, mevrouw Oldenkamp, ik bedoelde slechts te zeggen: nu hebben ze ons weer bezeikt.

Jonkers: Wij van onze fractie huldigen nu eenmaal het standpunt, dat een gematigde opstelling altijd het meest succesvol is.

Waszink: Aan m'n hoela! We hadden onze mening nog veel nadrukkelijker moeten ventileren!

Astrid: (*tot Jacob*) Je hebt je dus door de minister zomaar 'n beetje laten inpakken?

Jacob: Hij zei, dat hij door 't besluit van 't ministerie aan handen en voeten gebonden was.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto